Maandag 29 April 1946 · DAGBLAD · 63ste Jaargang No. 4797

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Telef. 1518, Postbus 80, Willemstad.
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

ttlee hekelt de Communistische pendienst aan de Democratie.

rbeidsjaanse commissie in Teheran.

land onvermurwbaar in Spaanse quaestie.

ATTLEE OVER DE COMMUNISTEN.

ment Attlee, die tegen de ng van georganiseerde comten in de Labour-partij is, arde: „De communistische betaalt lipdienst aan de detie, doch is in de grond onratisch. Wij geloven dat wij raamde economie kunnen en zonder de essentiële vrij op te geven welke waardigan het leven verlenen."

ee sprak voor de NoordeRaad van de Labour-partij. zeide: „Wij trachten een fundament te leggen voor onomische welvaart, doch mische welvaart is niet vole. Wij hebben gestreden ociale welvaart. Het is omze beweging niet materiah is, doch gebaseerd is op vaardiging der geestelijke en dat wij niet kunnen saerken met diegenen die onze n verwerpen."

ee zeide, dat de methoden, oor de communisten de willen erlangen „volkomen erplichting veronachtzamen n gedragsstandaard te handwelke alleen het leven ijk kan maken in een bede gemeenschap." Hij zeide trouwen, dat de conferentie i van de Labour-partij het ek tot aansluiting van de nisten zou afwijzen. „Want de communisten onze been verwerpen, trachten zij gen voordeel in onze organidoor te dringen" (New-, Engeland, (AP) 29.4).

USLAND EN ITALIË.

Het Italiaanse Ministerie van landse Zaken maakte be- dat de Sovjets den Itaen Ambassadeur in Mosebben medegedeeld, dat nd het Noodamerikaanse tel aanvaard heeft voor de ning van de Italiaanse nstilstand. Volgens het muniqué is er ook reden te ven, dat Rusland de wapennd wil wijzigen ten voor- van Italië. (Rome, (AP) 4).

TOESPRAAK VAN DEN PAUS.

Zijne Heiligheid de Paus ontn 600 afgevaardigden van het telijk Democratische Conen enkele Geallieerde troepen ndënte en zeide, dat het huiogenblik „zowel voor de als de gemeenschap, de toet van Italië en de wereld ig is". De Heilige Vader zeidat de eenheid en samenwern van alle Katholieke machten g is voor de verdediging van katholieke rechten en Italië". zeide: „Verdedigt uw ideeën oed, overal: man voor man, w voor vrouw, huis voor huis dorp voor dorp" (Vaticaan-, (AP) 28.4).

MOEILIJKHEDEN IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

Men verwacht dat de Veiligheidsraad heden opdracht zal ge- tot een onderzoek in Spanje ij Rusland een dergelijk opn ophoudt door te trachten veto toe te passen. Om 16 uur .T. zullen de afgevaardigden enkomen en op het ogenblik zij tien tegen één voor alië's laatste voorstel om te stellen of Franco de wevrede bedreigt.

Men wijst erop, dat Gromyko, r te trachten een veto toe te en, weinig kan winnen beve de Raad te betrekken in een durige bespreking van de poche veto-quaestie en de uitdelijke stemming uit te stellen. De meeste afgevaardigden chijnen van oordeel te zijn, dat Spaanse quaestie in haar huidige phase er een is van procedure en daarom niet onderworpen aan een veto. Dit is echter een quaestie die de Raad zou moeten bepalen wanneer de vraag wordt opgeworpen. Het comité van experts in reglementen en procedures ven de Raad had de gehele veto-quaestie in bespreking sedert de vorige week, doch is nog niet tot de definitie gekomen van wat een procedure en wat een substantie-zaak is.

Door de plotselinge terugtrekking van den Australischen afgevaardigde Hodgson (die naar Parijs vloog, omdat zijn echtgenote er ziek is) kreeg de nieuwe Australische vertegenwoordiger Paul Hasluck de taak om de zaak erdoor te jagen. Hasluck, die tot nu toe opgetreden is als Raadgever van Australië's permanente vertegenwoordiging bij de Verenigde Landen, zal naar verwachting dezelfde politiek als Hodgson volgen (New York, (AP) 29.4).

COMMISSIE UIT AZERBEIDSJAN.

door

Joseph Goodwin

Een Azerbeidsjan-Koerdische commissie van zeven man onder leiding van Premier Pisjevari van Azerbeidsjan arriveerde Zondag omstreeks het middaguur met een Russisch vliegtuig in Teheran.

Twee personen werden gedood en drie gewond toen de politie vuurde op een stoet van arbeiders die naar het vliegveld trokken om de commissie te verwelkomen. De nationale politie verklaarde, dat de menigte, welke spandoeken meedroeg, weigerde stil te houden toen daartoe gemaand werd door de wachtposten langs de voorgestelde route welke de commissie zou volgen naar de stad. „Er werd dus gevuurd om de bedreiging voor de publieke veiligheid tegen te gaan."

Leiders van de Tudeh-partij zeiden, dat de arbeiders op weg waren om de Azerbeidsjani's te verwelkomen in Teheran. De aanvoerders van de groep droegen driekleurige armbanden van de partij. Politieke betogingen zijn verboden volgens een recent besluit van Premier Quavam.

De commissie kwam om te onderhandelen over de terugkeer van Azerbeidsjan in de Perzische centrale regering. Tot de groep, die onder leiding staat van Pisjevari, behoort Hussein Sail Ghazi, een Koerdische vertegenwoordiger en neef van den Koerdischen rebellenleider Ghazi Mohammed; voorts Feridoun Ibrahimi, Procureur Generaal van Azerbeidsjan, Generaal Sadiq Padigon, het Russische hoofd van de Azerbeidsjaanse 'Democratische Partij' en Dr. Jahansjahlu, waarnemend Premier en oud-Gouverneur van Zenjan. De arbeiders wachtten op het vliegveld van 9 uur tot het middaguur om het vliegtuig uit Tebris te verwelkomen. Prins Firouz en leden van de militaire regering van Teheran waren aanwezig (Teheran, (AP) 28.4).

BEVERIDGE OVER DE GEALLIEERDE BEHANDELING VAN DUITSLAND.

Sir William Beveridge, leider van Groot Britannië's Liberale Partij, oefende critiek op de Geallieerde behandeling van Duitsland en zeide dat de beslissing van Potsdam onverenigbaar is met het Atlantisch Handvest. „Het Atlantisch Handvest is een liberaal Handvest, doch het is thans bedroevende lectuur."

„Waar zijn onze beginselen thans?" vroeg Sir William. „Zij zijn verdwenen met de bittere gedachte van Jalta en Potsdam." Hij zeide, dat de liberale houding ten opzichte van het probleem Duitsland is, dat het zijn militaire macht niet mag herstellen, doch niet de gelijke behandeling moet worden onthouden in economische, financiële en welvaartszaken. (Darlington, (AP) 27.4).

JAPANSE LEIDERS ZULLEN TERECHTSTAAN.

Tojo en andere Japanse oorlogsarbeiders zullen op 3 Mei gedaagfd worden als oorlogsmisdadigers en moeten antwoorden op 55 beschuldigingen die reiken van moord op duizenden Noordamerikanen tot samenheuling om de gehele wereld te onderwerpen aan de aslanden.

De defensieraad zal voldoende tijd krijgen om de verdediging voor te bereiden alvorens een berechting begint voor een rechtbank, samengesteld uit vertegenwoordigers van elf landen.

De hoofdaanklager namens de Geallieerden, Joseph Keenan, zette de drie categorieën van misdaden uiteen — misdaden tegen de vrede, gewone misdaden en misdaden tegen de menselijkheid. (Tokio, (AP) 29.4).

VAN MOOK NAAR JAVA.

Dr. Hubertus J. van Mook zal Dinsdag per vliegtuig naar Java weerkeren (Aneta).

TOESTAND OP SUMATRA.

De gematigden hebben aan de Westkust van Sumatra nog steeds het heft in handen. Hun autoriteiten hebben Woensdag bevel gegeven om de leiders van het Volksfront aan te houden. De Oostkust van Sumatra wordt nog steeds geterroriseerd (Aneta).

ONRUST BIJ ONRUST.

Nabij Pesing in Oost-Indië hebben hevige gevechten plaats gehad tussen een Nederlands Indische patrouille en een groep terroristen. De bende is met zware verliezen uiteengeslagen. De eigen verliezen zijn een dode en zes gewonden. Een schip dat — zonder acht te slaan op de signalen — nabij het eiland Onrust kruiste, waar zich politieke gevangenen bevinden, werd onder vuur genomen. Er zijn twee doden (Aneta).

ONVOLDOENDE BERICHTGEVING OVER DE OOST.

„Het Parool" publiceert een vraaggesprek met Soedarsono, waarin o.m. staat, dat men in Nederlandse Regeringskringen niet voldoende op de hoogte is van de stand van zaken in Nederlands Indië, omdat niet voldoende inlichtingen Nederland bereiken. Soedarsono meende, dat Prof. Ir. Willem Schermerhorn en Soetan Sjahrir waarschijnlijk een bijeenkomst zullen hebben vóór de Rijksconferentie samenkomt. Het blad schrijft verder, dat uit een vraaggesprek met Prof. Dr. Johann H. A. Logemann bleek, dat onderhandelaars niet geheel voldaan waren. Een belangrijke verklaring zal worden gepubliceerd van regeringswege vóór de bespreking in de Staten Generaal zal plaats vinden (Aneta).

RIJST UIT HET BINNENLAND.

Het geallieerde hoofdkwartier te Batavia meldt dat Vrijdag besprekingen begonnen om rijst uit het binnenland van Java naar de door de geallieerden beheerste streken te brengen. De besprekingen werden gevoerd tussen vertegenwoordigers van het geallieerde hoofdkwartier en Indonesische ambtenaren. Deze week worden de besprekingen hervat.

VLIEGTUIGEN I.P.V. HAVENARBEIDERS.

Nederlandse vliegtuigen van de Marine voeren voorraden aan van Australië naar Nederlands Indië, omdat de havenarbeiders nog steeds weigeren Nederlandse schepen te laden. Deze vliegtuigen zijn DC-4 transportoestellen die van Sydney en Brisbane naar Soerabaia en andere bases vliegen met levensmiddelen aan boord. De toestellen vliegen volgens een dicht bezet uurrooster, zodat zoveel mogelijk kan overgebracht worden (Aneta).

PUTTENS MOORDENAAR GEVANGEN.

De Duitse Luitenant Kolonel Fullfriede, lid van de Herman Goering SS-dvisie, die de verwoesting van Putten in 1944 heeft bevolen, is in Duitsland aangehouden en naar Amsterdam overgebracht in afwachting van de behandeling van deze misdaad voor de Arnhemse rechtbank (Aneta)

DE PAUS OVER DE PERS.

Zijne Heiligheid de Paus stond een audiëntie toe aan een groep van Noordamerikaanse dagbladredacteuren die een reis maken door Europa en legde de nadruk op de noodzaak van objectiviteit in de verslaggeving. De Heilige Vader verklaarde, dat de pers moet zijn voor een vrede, gegrondvest op rechtvaardigheid, en tegen alle tyranieën. (Vaticaanstad, (AP) 27.4).

ERKENTELIJKHEID VOOR CURAÇAOSE JOURNALISTEN.

Het bestuur van de Nederlandse Journalisten Kring op Curaçao mocht gisteren van de journalisten, die in Amsterdam bijeen kwamen om tot organisatie der Nederlandse journalisten te komen, het volgende telegram ontvangen:

„Nederlandse werkende journalisten vandaag te Amsterdam bijeen met het doel de Nederlandse Journalisten Kring in Nederland te doen herleven, betuigen hun collega's op Curaçao hun diepe erkentelijkheid voor het hoog houden van de naam der vrije Nederlandse journalistiek in een tijd, waarin deze door de Duitse en Japanse overweldigers in Nederland en Indië was onderdrukt.

Namens de vergadering
Mr. M. Rooy, voorzitter."

N.J.K. GAAT HERLEVEN IN NEDERLAND.

De Nederlandse Journalisten Kring hield Zaterdag een bijeenkomst te Amsterdam, waarbij de Kring opnieuw in Nederland werd gevestigd. Mr. Marius Rooy Hoofdredacteur van de Nationale Rotterdamsche Courant, werd tot Voorzitter gekozen; A. J. Koejemans, Hoofdredacteur van de Waarheid tot penningmeester. Verder maken de heren Foppema en Mr. Eduard M. Elias deel uit van het bestuur.

Den Heer Polak Daniels [die vóór de oorlog voorzitter was] werd het ere-voorzitterschap aangeboden. De nieuwe reglementen zijn met algemene stemmen aangenomen.

Een groet werd naar Curaçao gestuurd waar gedurende de oorlog de zetel gevestigd was; de Curaçaose Persvereniging werd geprezen om dit initiatief [zie elders in dit blad].

De Nederlandse Rooms-Katholieke Journalisten Vereniging is niet getreden in het voorstel één kring te vormen. De Katholieke Journalisten zullen een eigen organisatie hebben (Aneta, Amsterdam, 28.4).

MEERDERHEID IN RUSLAND GELOVIG.

Pater Leopold J. Brown, die als Rooms Katholiek priester verbonden is aan de Amerikaanse ambassade te Moskou, is in Amerika teruggekeerd na twaalf jaar zijn pastorale werkzaamheden in Moskou te hebben geoefend. Pater Brown verklaarde, dat toen de oorlog Moskou naderde honderden Russische soldaten naar zijn kerk toekwamen om te bidden.

In Moskou is nu één Protestantse kerk open, die samengesteld is uit Luthersen, Evangelischen en Baptisten.

Een groot aantal mensen in de Sovjet-Unie gelooft in God. Pater Brown meent zelfs, dat dit wel 150 millioen mensen zijn, of tweederde van de bevolking. Toen zij aan de macht kwamen begonnen de communisten een anti-godsdienstige campagne met het doel, de godsdienst weg te vagen en het resultaat hiervan is, dat een heel geslacht is opgegroeid in een ongodsdienstige omgeving. Het gezinsleven was de enige waarborg, dat er nog iets van het geloof behouden bleef. Toen kwam de oorlog en daarmee het verbieden van de godlozen-beweging. De ervaringen van de jonge soldaten aan het front en van hun families ondergingen merkwaardige veranderingen: de meerderheid van het Russische volk heeft zich weer tot de godsdienst gekeerd.

De Sovjet-regering laat dit alles toe met een welwillende verdraagzaamheid. Pater Brown is van mening, dat deze houding van de regering in de toekomst niet zal worden gewijzigd. De godlozen-beweging is een mislukking gebleken: er zijn veel te weinig kerken voor het grote aantal mensen, die de dienst willen bijwonen; steeds zijn zij overvol.

het nieuws van vandaag

In een toespraak te Newcastle tot leden van de Labour-partij heeft Engelands Premier, Clement R. Attlee verklaard, dat hij geen georganiseerde Communisten in de partij wenst omdat de communisten alleen maar lippendienst bewijzen aan de democratie, De communistische partij is in de grond ondemocratisch, aldus Attlee.

Deze verklaring is natuurlijk geen nieuws, doch juist van belang omdat zij van een socialistischen leider komt. De communisten over de gehele wereld hebben immers de laatste tijd hardnekkige pogingen gedaan om het woord democratie een nieuwe betekenis te geven. Volgens de communisten zijn conservatieven niet democratisch, doch fascistisch.

Attlee heeft echter de Britse conservatieven, nooit als ondemocratisch bestempeld. Hij wees erop, dat democratie enkele essentiële vrijheden inhoudt, die de communisten juist niet erkennen.

Doch wat zal het geven? De communisten storen zich toch niet aan deze uitspraak van een socialist, wien zij zo nodig morgen met even groot gemak als fascist zouden kunnen uitkrijten.

Zo gaan de communisten dan ook hun gang in Iran, waar — naar verluidt] een commissie uit Azerbeidsjan in de hoofdstad Teheran is aangekomen. Het doel van de commissie is om te praten over...... de terugkeer van Azerbeidsjan onder de centrale regering. Dit is geen vergissing, waarde lezer. Na de opstand om de provincie af te scheiden gaan de rebellenleiders praten om haar weer onder de hoede van Teheran te stellen.

Wij raden iets anders. Namelijk, dat niet de regering van Teheran die van Tebris weer zal opnemen, doch dat de regering van Tebris die van Azerbeidsjan zal opslokken. Men herinnere zich nog de voorspelling van een ooggetuige uit Azerbeidsjan dat de Russen de provincie zouden gebruiken als een hefboom om geheel Iran te kunnen beheersen. Nu blijkt duidelijk waarom de Sovjets het land nog niet verlieten. Zij hadden tijd nodig ter uitvoering van dit plan. Vandaar ook dat Rusland de inmenging van de Veiligheidsraad zoveel mogelijk wilde weren.

Thans, in de Spaanse quaestie, wil Rusland geen uitstel maar ogenblikkelijke actie en afgevaardigde Gromyko bleef tijdens het weekeinde onvermurwbaar voor het Australiscsh voorstel om een onderzoek in te stellen in Spanje.

De Grondwet van Jamaica

door

PROF. T. S. SIMY.

Uit de „Manchester Guardian":

Sedert 1943 heeft Jamaica een nieuwe Grondwet, die opgesteld werd na lange onderhandelingen tussen alle partijen en de daartoe in aanmerking komende personen, met het doel een politiek te volgen die zou leiden tot het vestigen van een verantwoordelijke regering.

Veel is afhankelijk van dit experiment, veel meer dan het welzijn van 1.250.000 Britse onderdanen. Jamaica is misschien wel een proefgeval en van het welslagen of mislukken is wellicht de mogelijkheid afhankelijk of ook in andere delen van het [Britse] Imperium, zoals Afrika, grondwettelijke vooruitgang zal worden gemaakt en zelfs of er hechte banden gelegd kunnen worden tussen blanken en kleurlingen in de voor ons liggende tijd.

De nieuwe grondwet.

De voornaamste punten van de nieuwe Grondwet waren: 1) stemrecht voor volwassenen en 2) samenwerking van de leiders der meerderheidspartijen met de aangestelde ambtenaren in het dagelijks bestuur.

Een grotere stap in de richting van een verantwoordelijk Gouvernement dan men op het eerste gezicht bij lezing van deze nieuwe Grondwet zou zeggen.

De vooruitzichten van de toekomst hangen af van de manier waarop de uitvoerende macht geoefend wordt: het verantwoordelijke gouvernement van Jamaica is afhankelijk van de verantwoordelijkheid diergenen die de macht hebben gekregen door de verkiezingen, en niet van beslissingen die door de Britse Regering worden genomen. Jammer genoeg toont de politieke geschiedenis van Jamaica van de laatste vijf jaren dat er op dit gebied reden tot ernstige ongerustheid is.

De stichting van de **Nationale Volkspartij** door Norman Manley in nauwe samenwerking met de Britse Labour-Party en de ontwikkeling van de vakbonden, waarin geschoolde arbeiders en ambtenaren zich verbonden, schonken Jamaica iets dat het nooit gekend heeft: een politieke beweging met een platform en volgelingen die ideeën aanhingen en deze verkozen boven demagogie.

Maar daarnaast bestond een oudere beweging, voorgezeten door Bustamente, die aan het hoofd stond van een sterke vakbond en een „Labour-partij". Terwijl de Nationale Volkspartij beroep deed op de intelligentie van de bevolking, buitte de „Labour"-partij de emoties uit. Bij de eerste verkiezing in 1944 kwamen beide partijen in botsing. Het gevolg was een klinkende en persoonlijke overwinning van Bustamente.

De strijd werd echter niet door de beide partijen op eigen terrein gestreden, want er waren ettelijke factoren die van buitenaf invloed oefenden op de uitslag.

De internering van Bustamente gedurende de eerste helft van de oorlog maakte hem de held van de massa. Daartegenover was de Nationale Volkspartij ondermijnd door de aanhouding in 1942 van verschillende organisatoren. De uiterst linkse vleugel werd door dit alles aanzienlijk versterkt. De Britse regering is verantwoordelijk voor de gevolgen die deze interneringen hebben gehad.

De verkiezingsstrijd werd bijna geheel op persoonlijke wijze gevochten. De Nationale Volkspartij had een programma, maar dit wekte slechts weinig belangstelling. De Nationale Volkspartij viel de persoon van Bustamente aan en beschuldigde hem van grof wanbeheer van de Bustamente-Vakbond.

Bustamente antwoordde in een breedsprakig en slechts geschreven verweer, dat er op berekend was te spreken tot de niet onderlegde, bijgelovige en naïeve massa. Manley werd aangevallen en zijn eigen heldenfiguur op de voorgrond geschoven. Deze persoonlijke noot gaf de doorslag.

De kiezers werden niet geleid door de redevoeringen van de candidaten, maar door de leuzen van Bustamente.

Manley werd bij de partijpoll verslagen door iemand die zichzelf tot doctor had gepromoveerd en een machine, de Pandiculator, had uitgevonden, die advertenties voor gezondheidsmiddeltjes plaatste als het „electrisch bestralings-cabinet" om mager te worden.

De stakingen.

Dit zijn de mensen, die in Jamaica het roer in handen hebben. Hoewel Bustamente nog niets verwezenlijkt heeft op het gebied van wetgevende maatregelen en veel meer geneigd is tot schipperen met de openbare diensten dan Manley, heeft hij wel zijn invloed aangewend om een reeks stakingen te leiden.

De climav kwam toen de staf van het Tehuis voor Geesteszieken in staking ging wegens de slechte arbeidsvoorwaarden. De leden hiervan zijn aangesloten bij de vakbonden van Manley's Nationale Volkspartij.

Het Gouvernement eiste terugkeer tot het werk maar zij weigerden en werden dienovereenkomstig ontslagen. Het gevolg hiervan was, dat ook de spoorwegarbeiders in staking gingen, het gevangenispersoneel, de brandweer en de drukkers van de landsdrukkerij allemaal leden van de Vakbonden van Manley's Nationale Volkspartij. Telkens werden zij door het Gouvernement gelast het werk te hervatten. Schermutselingen braken uit tussen de leden van de Vakbonden der Volkspartij en leden van de Bustamente-Vakbonden een brand brak uit in het Tehuis voor Geesteszieken, tengevolge waarvan een vijftien patiënten het leven verloren.

Nu zijn beide partijen in een strijd verwikkeld om het politieke toneel volkomen te overheersen

en de arbeidscontrôle in handen te krijgen. Beide vechten om het alleenheerserschap.

Het vraagstuk is nu vooral: Hoe de democratische beginselen, waarop de vakbonden van Nationale Volkspartij berusten te handhaven zonder de beginselen aan te tasten van een representatieve regering die aan de Bustamente-beweging haar kans heeft gegeven.

* * *

De Redactie van de „Manchester Guardian" schrijft zelf in een hoofdartikel:

In Jamaica heerst een noodtoestand, waarbij militairen en politiemannen te hulp zijn geroepen om het werk van gouvernementsambtenaren te doen. De staking is voorbij, maar de gevolgen blijven; de staking ontstond uit een politiek ontoelaatbare toestand.

Indien hierin geen oplossing wordt gevonden, zullen de wanordelijkheden zich herhalen. De oorzaak is, zoals Prof. Simy dit in een artikel beschrijft, een poging van de Labour-partij en de Bustamente Industrial Trade Union om hun politieke stellingen te versterken door methodes en voor een doel die in volkomen tegenstelling zijn met de grondbeginselen der democratie.

Op het eerste oog lijkt het onmogelijk, dat Britse ambtenaren partij kiezen in deze zaak zonder hun beginselen prijs te geven, want de Labour is door vrije verkiezingen aan de macht gekomen. Maar van de andere kant is het ook onmogelijk de inwoners van Jamaica dit zelf te laten uitvechten. Want, als die zogezegde Labour-partij met haar luidruchtige demagogie de overwinning behaald dan wordt juist de geest, welke der Britse heerschappij haar morele grond geeft, aangetast. Kunnen wij volgens ons geweten toestaan dat de autonomie in Jamaica leidt tot een corrupt systeem naar Latijns-Amerikaans model? Het dilemma is te bekend in deze tijd.

Er moet een actie gevoerd worden om een brug te slaan tussen een onverantwoordelijk Kroondomeins Gouvernement en de verantwoordelijkheden van een Dominion-status. Buitendien moeten maatregelen worden getroffen om er voor te waken dat zekere motieven de vakbonden en politieke partijen er niet toe leiden zich te ver te verwijderen van het voorgewende doel: sociale en politieke vooruitgang. Hiertoe is het wellicht noodzakelijk de gevens van de vakbonden zorgvuldiger dan tot nu toe geschiedde te onderzoeken en te publiceren en de candidaten van de politieke partijen aan een reglement te onderwerpen, waardoor voorkomen wordt, dat één persoon de macht in handen neme. Het loslaten van de banden van het Kroon-domein dient geleidelijk te gebeuren. Het moet een integraal deel vormen van een beweging tot opvoeding van volwassenen.

De disputen die gepaard gingen met de samenstelling van de Grondwet van Jamaica en de daaropvolgende administratieve maatregelen, hebben geleid tot een jammerlijke verwarring tussen een democratische en volksvertegenwoordigende regering.

Het zal jaren duren voor deze verwarring opgelost is. Geen enkel van de nu voorgestelde stappen kan enig succes hebben zolang er geen onbaatzuchtiger politieke leiders vertrouwen stellen in de ernst en de integriteit van de Britse Staatslieden en ambtenaren en zij niet ervan overtuigd zijn, dat dezen met energie en overtuiging de politiek ten uitvoer zullen brengen, die officieel door het Britse volk is goedgekeurd. Maar jammer genoeg bestaan dit vertrouwen en die overtuiging niet.

Wild-West in Nederland.

Een Bankroof van 46 millioen in Bezettingstijd opgehelderd

door

F. J. de Fraiture.
Nijmegen.

In Dagblad Amigoe di Curaçao van 8 April jl. wijdden wij een correspondentie aan den befaamden aanslag tijdens de bezetting in Nederland op den Duitsen generaal Rauter gepleegd.

Een eveneens opzienbarende gebeurtenis uit die tijd, waar men tot dusver nooit het rechte van hoorde, was de aanslag door illegale werkers op het bijkantoor der Nederlandse Bank te Almelo, waarbij niet minder dan 46 millioen gulden werd geroofd. Gaandeweg worden de omstandigheden en bizonderheden rond deze geruchtmakende gebeurtenissen bekend en zo is het nu op haar beurt de Twentsche Courant, die in een uitvoerig relaas onthullingen doet over laatstgenoemde affaire.

Tijdens de bevrijding van Zuid-Nederland werd in het Noorden van het land, zoals bekend, de Spoorwegstaking afgekondigd. Om nu de ondergedoken spoormannen en hun gezinnen te onderhouden, was uit de aard der zaak enorm veel geld nodig, waarvoor de illegaliteit moest zorgen.

Behalve uit bijdragen van goede Nederlanders behoefde het Nationaal Steunfonds zo nu en dan nog wel eens een extra toelage, die dan verkregen moest worden uit een of anderen overval. En zo ontstonden, naast de overvallen op distributiekantoren om de onderduikers aan bonkaarten te helpen, ook andere roverijen. Op een dag vernam de illegaliteit, dat in het bijkantoor der Nederlandse Bank te Almelo een enorm bedrag aanwezig was. Na overleg met de Nederlandse Regering te Londen werd een overval beraamd, die door de K.P. (Knok-Ploeg der illegalen) te Almelo met succes werd uitgevoerd.

Gekleed in Duitse uniformen traden twee KP-ers het gebouw binnen, terwijl anderen, gewapend met stenguns de ingang en de omgeving bewaakten. Onder bedreiging met revolvers dwongen zij de employé's de gelden uit de safe te halen en even later reed een Duitse legerauto weg met niet minder dan 46 millioen gulden. Het geld werd in een boerderij onder Vriezenveen voorlopig verstopt. Natuurlijk zetten de Duitsers hun hele opsporingsapparaat aan het werk en hoewel aanvankelijk alles goed ging, werden korte tijd later door een toevallige omstandigheid twee der bij de bankroof betrokken KP-ers gearresteerd en als zodanig herkend.

Twee dagen lang weigerden zij inlichtingen te geven. Een poging der K.P. om hen uit de gevangenis te bevrijden mislukte doordat plotseling de bewaking met 60 Duitsers versterkt werd.

In de mening, dat het den kameraden inmiddels gelukt zou zijn het geld in veiligheid te brengen, noemden de gearresteerden tenslotte de plaats waar het verborgen was, waarschijnlijk om aldus hun leven te redden. Helaas was het geld nog niet overgebracht en zo viel de buit dus weer in handen der Duitsers.

De gearresteerde KP-ers werden niet gefusileerd, maar naar het concentratiekamp te Neuengamme overgebracht, waar zij tenslotte toch van ontbering zijn omgekomen.

De leiders van het Volksfront hebben gedacht het vertrouwen van de bevolking te winnen en zij faalden.

Indien dit falen leidt tot een volkomen nederlaag en deze partij verdwijnt, zal de verdenking blijven bestaan bij de koloniale volken, dat de Britse regering steeds de stelregel „Verdeel en Heers" toepast en dat de Labourpartij achter de schermen werd bevoordeeld om ook in Jamaica dezelfde verdeeldheid te krijgen als in Brits Indië.

En al is dit verre van waar, dan dienen toch stappen genomen te worden om duidelijk te maken, dat het Britse volk Jamaica een goede regering wenst te geven onder toezicht van het volk zelf. Dit kan slechts op één wijze bereikt worden. Door in alle sleutelposities ambtenaren te benoemen die eerlijk dit doel van de Britse politiek nastreven.

Wij hebben mensen nodig wier eerlijke toewijding aan hun plicht duidelijk is en die hun gehele leven wijden aan die taak en aan het volk waaraan zij zich geschonken hebben. Op de lange duur kan het Britse Imperium staan of vallen door de doeltreffendheid van de maatregelen tot staathuishoudkundige opbouw.

Maar niets kan worden verwezenlijkt zonder de bron van vertrouwen in de Britse heerschappij — waarop wij in de laatste jaren steunden — te vernieuwen. Want ook op de lange duur is het mogelijk dat boven het vestigen van wet en orde onder de volken, die wij „primitief" plegen te noemen een vriendelijke samenwerking tot stand komt met volken die wij als politiek volwassen beschouwen.

Dit zal afhankelijk zijn van ernstige en eerlijke toewijding, die slechts spreken kan uit de daden van den individuelen ambtenaar en niet uit wat in officiële stukken is vastgelegd.

Het Probleem der Puinhopen.

Het moeten utopisten of dwazen geweest zijn.

Werkelijk, we waren niet naar Duitsland gekomen om kapot gebombardeerde of door artillerie bestookte steden en dorpen te zien. Jarenlang zagen we Rotterdam, Den Haag en andere Nederlandse steden. Het kon in Duitsland „grossartiger" zijn; maar ten slotte was dat slechts een graduee! verschil hier wat minder, ginds wat ernstiger. Het moest slechts een quaestie zijn van de ruïnes zo snel mogelijk op te ruimen, en dan mooiere steden en welvarender dorpen dan ooit uit de asse te doen herrijzen. Hoe vaak heeft Hitler geen nieuw Berlijn beloofd, heerlijker opgetrokken dan het paradijs ooit kan zijn geweest.

We zitten op onze Press Camp. kamer te Frankfurt, zimmer no. 418, omringd door alle comfort en luxe, welke het verfijnde moderne hotelwezen den reiziger kan verschaffen. En uit het venster van diezelfde kamer zien we een stad, welke met tien tons bommen tot één grote puinhoop is gemaakt.

We kijken, we moeten kijken. Skelet na skelet; dan een heel blok gebouwen, dat eenvoudig tot een hoop stenen en gebogen ijzer is verworden, met slechts één uitstekende punt, waaraan de verroeste radiator van de centrale verwarming hangt; ginds een gebouw waarvan nog slechts twee doorzeefde muren staan, al het overige is weggeblazen. En nog verder een griezelig in elkaar gezakt ijzeren geraamte.

Dat is wat na een paar aanvallen van Noordamerikaanse supervliegende forten van het prachtige Frankfort, het oude Frankfort met zijn heerlijke kerken en monumenten is overgebleven. Alleen enkele buitenwijken en omliggende dorpen zijn er wat beter afgekomen. In April van het vorige jaar dachten Frankforters Naturwissenschaftler, dat de eerste atoombommen gebruikt waren, vertelde ons een professor van de heropende Frankforter universiteit.

Wij blijven door het venster staren. En dan flitsen als in versnelde film door onze gedachten: Osnabrück, Münster, Hannover, Brunswijk, Maagdenburg, Berlijn. Bijna uitgeroeide steden, waar men zich afvraagt, hoe en waar de mensen eigenlijk leven. Als we 's avonds uit ons venster kijken, zien we hier en daar een verlicht raam, soms gelijkvloers, soms op een derde of vierde verdieping. Daar wonen mensen. Maar hoeveel kruipen weg in die kelders, welke we vanmiddag zagen?

De film draait verder.

Hagen, Keulen, Bonn, Coblenz, het Rijnland, het Roergebied, Lunburg, Groot-Hessen, Frankfort. Verder kwamen we nog niet. Over enkele dagen brengt onze auto ons weer naar Noord-Duitsland, langs een andere weg. We weten precies, wat we zullen zien: puinhopen, puinhopen, puinhopen.

Om onze geest wat te ontspannen maken we eerst een trip naar Heidelberg, dat van de gruwel der verwoesting geheel vrij is gebleven. Het zal een verkwikking zijn eindelijk weer eens een stad te zien, waar alle mensen een menswaardig onderdak vinden.

Een paar Duitsers spraken ons over de heropbouw...... Het moeten utopisten of dwazen geweest zijn......

Heropbouw, heel mooi! Maar eerst moet één probleem worden opgelost, het probleem der puinhopen. Wie ruimt de tientallen millioenen tonnen puin op?

Hoe breekt men muren en vernielde huizen af? Wie zal het doen, zolang nog millioenen van de krachtige mannen aan de heropbouw van Rusland moeten werken? Hoe moet men het puin bij gebrek aan transportmiddelen vervoeren? Waar moet het puin heen? Zal men er nieuwe bergen mee construeren? Of dalen mede vullen?

Op deze vragen geeft niemand, niemand ook maar een aarzelend antwoord. En toch is men er met het veel gehoorde woord, dat het probleem der puinhopen niet op te lossen is, niet af. Men kan Hamburg als hoofdstad nemen in plaats van Berlijn. Maar in Berlijn kunnen drie millioen mensen toch niet in puinhopen, welke nu reeds roofholen en ondoorgrondelijke toevluchtsoorden voor misdadigers en moordenaars zijn geworden, blijven leven.

Het probleem der puinhopen is nog afschuwelijker dan de puinhopen zelf. Och ja, er zijn in Duitsland nog wel erger ruïnes: de geestelijke en de morele.

Maar na alles, wat we in Duitsland zagen, heeft zich in onze geest de overtuiging vastgezet, dat de geestelijke en morele heropbouw van dat land uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk zal zijn, zolang de materiële puinhopen niet zijn opgeruimd. Ongelukkig Duitsland, ongelukkig Europa, dat daarop zal moeten wachten...... (Msbd.)

CURAÇAO

HAVENPROBLEEM OPGELOST.

Alle havenarbeiders hebben individueel ten overstaan van Mr. I. C. Debrot en Inspecteur Michael P. Gorsira verklaard te willen werken. Hiermede is het netelige havenvraagstuk tot een gelukkig einde gekomen. Zaterdag stelde de Procureur-Generaal een termijn van één etmaal binnen welke men moest antwoorden te zullen werken of niet. Zo niet dan had men Portugezen die gaarne willen werken. Namens den Procureur-Generaal bezocht het Vertegenwoordigend Waarnemend Hoofd van Sociale Zaken tezamen met den Inspecteur van Politie Michael P. Gorsira de havenarbeiders om dezenen die niet willen werken man voor man te vragen of zij wilden werken of niet. Op een, een Bonairiaan na, zegden allen toe, waarna ook de ene onwillige inbond.

Zeker voor drie maanden zijn de havenarbeiders thans aan de arbeid getogen tegen de door de arbitragecommissie vastgestelde lonen. Zij werken dus van 7 tot 16 uur gewoon en daarna met overwerkloon.

BETTINA STEINKE KOMT PORTRETTEN SCHILDEREN.

De bekende Noordamerikaanse portretschilderes Bettina Steinke vertoeft sedert 1 Februari op Aruba, waar zij in het huwelijk trad met den heer Donald Blair. Mevrouw Bettina Steinke heeft in New York een eigen studio waar verschillende bekende figuren poseerden, aangezien Mevrouw Steinke een der drie grootste portrettisten van de Verenigde Staten is.

Mevrouw Steinke, schilderde portretten van Toscanini, Paderewski, Mevrouw Tsjang Kai Sjek, Generaal Eisenhower, Mevrouw Roosevelt e.a. Het ligt in de bedoeling ook op Curaçao en Aruba enkele portretten te vervaardigen. Naar verluidt zou ook Gouverneur Kasteel geschilderd mogen worden. Mevrouw Steinke is momenteel op Curaçao en blijkens een advertentie elders in dit blad zal zij ook Curaçaose portretten schilderen of schetsen. Vrijdag aanstaande zal Mevrouw Steinke naar Aruba gaan teneinde ook daar enkele opdrachten uit te voeren. Het voornemen bestaat om binnen ongeveer twee weken in het Cultuurcentrum een tentoonstelling te houden.

J. M. J. ELLIS NAAR NEDERLAND.

Met de Boskoop, die deze week rechtstreeks van hier naar Nederland vertrekt, zullen ook de heer en mevrouw Ellis (van de Weg naar Welgelegen en het Brionplein) naar Nederland vertrekken. De heer en mevrouw Ellis nemen hun zoon Frans mede, die in Europees Nederland de h.b.s. gaat doorlopen om later voor ingenieur te gaan studeren. De heer en mevrouw Ellis, die enkele maanden vacantie gaan genieten, zullen hun intrek nemen in een huis te Laren in het Gooi.

CURSUS TOT OPLEIDING VOOR HET DIPLOMA A VOOR ZIEKENVERPLEGING

De uitslag van het op Vrijdag 26 April jl. gehouden eindexamen van de cursus tot opleiding voor het diploma A voor Ziekenverpleging (als bedoeld in artikel 5 van de Wet van 2 Mei 1921 — Staatsblad No. 707 en gelet op het bepaalde in Staatsblad No. C 69 van 17 December 1942) afgenomen aan leerlingen van het Sanatorium „Het Groene Kruis" N.V. is als volgt:

Geëxamineerd 4 candidaten; afgewezen geen; geslaagd: de dames Hermine C. Derks, Ursula Henriquez, Henrietta Waas en de Heer J. H. Abdoel Khan.

GESLAAGD.

Op 23, 24 en 25 April jongstleden werden examens gehouden voor radiotelegrafist. De uitslagen zijn als volgt:

Biezonder Certificaat: Aantal candidaten 7; afgewezen 5; geslaagd 2, te weten de Heren H. Elmon en L. Rahan.

Certificaat der 2e klasse: Aantal candidaten 4; afgewezen 2; geslaagd 2, te weten de Heren J. Villareal en R. Th. C. Wijdenbosch.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

27 April: Geronimo Hooi, Tenes Pieternella, Maria Plantijn, Joaquin Kelkboom, Bartolino Fines, Joseph Mourillon, John en Margarita Croes; Emma Pourier, Helene Rashid, Leila, Batina en Sakina Esmesrie; Ds. Johan Mietes, Jan R. de Wit, Ivette Cazenave, Marie E. Leerdam, R. F. de Jongh, James, N. Monte.

28 April: Ida de Windt, Sally, Enny en Ruben Wever; Hilda Croes, Daniel Wever, A. H. van Aerde, Prudencia Willems, Maria en Maastrum Filomena; Pieter Lampe en Maria Croes; Conie, Ivan, Margriet en Edwin Horman; Josefina Becunda, Marshal Bislick, H. Eman, Arnold Lewis.

28 April: Fr. M. Beatus, Fr. M. Francisco, Fr. M. Germanus, Fr. M. Julianus, Fr. M. Benedicto, Martinus L., Elizabeth en Frans Booi, Alicia Wanga, Frits, Petronella, Agnita en Johan Ploeg; Mr. Tischer, Alexander Thelman, Willem Senior.

Curaçao — Kingston.

28 April: Edward T. Nettleton, Hendrik A. Herzogenrath, Johan C. Fischer.

GETROUWD

BERTHA F. LOEWENTHAL

met

LEWIS J. RUDY

Decatur (Ill.) U. S. A. 26 — 4 — '46

GEBOREN

INGRID HELGA

dochter van

J. C. VIEJOU en J. M. VIEJOU — RIGAUD

St. Elisabeth Gasthuis Curaçao, 27 April '46

BEKENDMAKING

Het Wnd Hoofd van het Departement van Sociale en ... mische Zaken maakt hierbij bekend, dat ingevolge het ... bij P.B. 1946 No. 55, h n lela:e1 in artikelen,

waarvoor krachtens artikel 2 van het ... drijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. ... maximumprijs dan wel een maximum winstpercentage is ... steld, verplicht zijn om deze artikelen, voor zoover de... handen zijn in een voor verkoop bestemde ruimte, vo... hebben van een goed leesbare AANDUIDING VA... PRIJS, gesteld i Curacaosch courant, waartegen deze ... aan consumenten worden te koop aangeboden, verkocht ... leverd.

De controle op deze maatregel zal a... gen op 15 Mei 1946.

Het Wnd. Hoofd voornoemd, Mr. H.J.M. ...

...n het Teken van de Klaver

...nzen Correspondent te ... New York.)

...York stond dezer dagen ...ken van de Klaver. Het ...dag van St. Patrick, de ...heilige van de Ieren. ...dag houden de Ieren van ...ork een parade op de ...venue. Dat is een grote ...nis, die altijd veel men... been brengt. Voor mijn ...an de Vijfde Avenue ...aan beide zijden van de ...e mensen 18 tot 19 rijen

...parade werd ditmaal ge... enkele detachementen ...garde van New York, en ... organisatie, die met de ... schutterij in Nederland ...kan worden: Daarop ...de eindeloze en kleurrij... van afgevaardigden van ... en Verenigingen. Bij de ...gaat meestal het leraar... voorop, dan volgen de ... en vlaggen. Naast de ...merikaanse vlag, ziet ...e groen wit oranje Ierse ... De Pauselijke vlag werd ... dikwerf gezien. Een ... maal zagen wij ook de ...ew Yorkse vlag: Oranje, ...bleu, ons wel bekend. ... aantal reusachtige vaan... met afbeeldingen van ...ick en andere Heiligen ... meter groot.

...e vaandels volgt het mu...ps, hetwelk altijd in een ...er fantasie uniform gekleed ...rbij het groen overheerst. ... lopen een of meer „Ma...", hetgeen wij met tam... ...ajoor zouden moeten ver... Zij dragen ook een stok ... tamboer majoor, waar zij ... hun voorbeeld handig ...ten om te gaan. Verder ... vergelijking echter niet, ... „majorettes" zijn aar... jonge meisjes in uniform, ...orte rokjes. Zij dirigeren. ...de echte kapelmeester loopt ...gel tussen het muziekcorps ...olen.

... aantal muziekcorpsen is ...ar. Vele zijn in schotse ... en bespelen de doedelzak. ...nnen organisatie uit Tip... in de Staat New York ... biezonder mooi geuni... ...rd muziekcorps. Witte ... met oranje pluimen, oran... ...en met witte uitmonstering ... broeken met brede oran...

...dit muziekcorps volgen dan ...ngen van de school. De... ...ook dikwerf in uniform. ...hier veel particuliere ... waar de leerlingen uni... dragen. Men noemt ze mi... academies. Er wordt ge...erd, wat wapenhandel ...nd, maar overigens hebben ...scholen met de weer... niets te maken. De ... van de grote Katho... ...chool La Salle, zijn b.v. ...al in uniform.

...ere scholen hebben weer ...uniformen. De leerlingen ... hogere meisjes scholen ...kleed in zwarte toga's met ...ardige hoofddeksels. Een ...rond randje, waarop een ... vierkantje gehecht is, ...an een kwastje afhangt. ... een interessant gezicht ...e drommen van meisjes in ...uwen brede gelederen te zien voorbijtrekken. Bij een van de scholen droegen de onderwijzeressen lichte paarse mantels met licht paarse hoofddeksels. Te midden van deze meisjes scholen zagen wij plotseling witte gestalten opdagen. Onze gedachten gingen uit naar de bekende verschijningen in Curaçao, maar toen de groep naderbij kwam, bleek het wederom een meisjesschool, die in plaats van zwart, wit droeg. De parade geeft als het ware een overzicht van alle Katholieke scholen in New York. Wij zagen er de Kardinaal Hayes school, de bekende R. K. meisjesschool uit New Rochelle, de Notre Dame Universiteit.

Typisch voor Noordamerikaanse verhoudingen is, dat de meisjes van de school van het Heilige Hart, een van de duurste en chicste meisjesscholen, parmantig met de minder bedeelden in de parade meestapten.

En nu we toch met de deftigheid bezig zijn, mag ook nog vermeld worden, dat er een aantal keurige heren in een pandjes-jas met hoge hoeden, en dames in rijcostuum te paard meereden. Zij droegen groen-wit-oranje sjerpen. Enkele parochies hadden eigen delegaties gestuurd met muziek. De pastoor voorop.

De belangrijkste Katholieke verenigingen hadden afgevaardigden gestuurd, vooral de oude orde van de Hebernians. Het bestuur voorop met den Geestelijken adviseur, daarna de mannelijke leden, met gekleurde sjerpen, vervolgens de kinderen, die een muziekcorps hadden opgericht, en tenslotte de vrouwengroep. Men ziet werkelijk van alles in de optocht; oude grijze dames, dikwerf wat aan de dikke kant, alleraardigste jonge fleurig geklede meisjes. Plechtstatige heren in geklede jas, jongens en twee Zeereerwaarde Paters, die een jongetje van acht jaar tussen zich in aan de hand geleidden. Het jongetje droeg een lange groene broek, hij had een pandjesjasje aan van een zilverachtige stof en droeg een hoog hoedje van hetzelfde materiaal.

Een muziekcorps werd voorafgegaan door een zestal jonge meisjes in wat wij een maskerade pakje zouden noemen. Ik zag dames in lange witte broeken met groene biezen, zij droegen pandjesjassen bezet met groene paulettes en groene hoge hoeden. Dan volgen weer mannenverenigingen in burger. Deze worden weer opgevolgd door een dames gymnastiek vereniging geheel in witte jurken met groen gevoerde capes erover, waarop aan de buitenkant grote groene klaverbladen geborduurd zijn. De volgende vrouwen vereniging draagt bruine rokken en korte fel groene jasjes. De daarop volgende zangvereniging is weer in burger. Dan komen weer kleurige costumes, die ons aan Europese Carnavals herinneren. Jongetjes uitgedost als „Uncle Sam" lopen mede. Een groep meisjes in jurken van een mooi diep groen met prachtige zwarte sjalen over de linkerschouder trok zeer de aandacht van het publiek. Daarop volgden weer een gesloten colonne van leerlingen van een middelbare school in burgerkleren.

Een opvallende ploeg waren ook de ridders van Columbus met gepluimeerde steken op, zoals op Curaçao de Gouverneur pleegt te dragen. Lange zwarte jassen en met goud gebiesde broeken. Zij lopen met getrokken sabels in de optocht mede. Het zijn allen eerbiedwaardige oude heren.

Opvallend was ook de sterke groep New Yorkse politie-agenten die in de stoet mee marcheerde. Politie-agent is nu eenmaal een beroep, dat de Ieren altijd aantrekt. Men zegt wel eens, dat de hele New Yorkse politie in Ierse handen is. En zo gaat het maar door. Uren achtereen. Het duurde ditmaal vijf uur, voordat de parade voorbij was. Het geheel is een onvergetelijk schouwspel, rijk en arm, de schooljeugd, mannen en vrouwen van alle schakeringen, alles neemt deel aan deze demonstratie voor dat kleine landje, dat zover weg ligt. Eenmaal hebben de voorouders van hen, die aan de optocht deelnemen het groene eiland verlaten om in de Verenigde Staten een nieuw bestaan te vinden. Zij hebben niet vergeten, waar de wieg van hunne voorouders stond. Zij hebben het er voor over om uren lang in deze parade mee te marcheren. Velen komen van elders. Dat is typisch voor het volk van Noordamerika, zij vergeten niet hun oude land in Europa.

De demonstratie is niet alleen Iers, maar ook echt katholiek. Dit blijkt reeds duidelijk uit het feit, dat zich duizenden katholieke geestelijken in de optocht bevinden. Zo wordt St. Patricks parade ook een demonstratie van Katholiek New York.

Het publiek, hetwelk groene klaverbladen in het knoopsgat draagt heeft grote belangstelling voor de eindeloze optocht. Groepen, die òf door mooie uniformen òf door flinke houding de aandacht trekken worden beloond met een applaus.

Het viel weer op, dat vele geestelijke heren, het meeste applaus oogsten. Het prachtige zonnige voorjaarsweer begunstigde deze demonstratie, die op ongewoon ordelijke wijze verlopen is.

De internationale politiek kwam zo nu en dan ook even om het hoekje kijken. Er werden een aantal groene doeken meegedragen, waarin de eenheid voor Ierland, dus het opgaan voor Noord-Ierland in de Ierse Vrijstaat gewenst werd.

Nadat de optocht voorbij was, kwamen de reusachtige sproeiwagens, de tijdelijke hekken, die men ter afsluiting van de rijweg aan beide zijden langs de trottoirs op de Fifth Avenue gezet had, alsmede de vele tribunes werden onmiddellijk weer opgeruimd. De duizende politie-agenten, die de baan vrij moesten houden konden rustig naar huis gaan.

Zo behoorde de St. Patricks parade van 1946 — die zo buitengewoon goed geslaagd was — weer tot het verleden.

Missie Nieuws

ZILVEREN KLOOSTERFEEST.

Op 1 Mei as. hopen de Fraters Arnoud, Francisco en Thomas hun zilveren kloosterfeest te vieren. Zij werden alle drie geboren in Tilburg; de eerste in 1904, de beide anderen in 1903. In 1921 traden zij bij de Fraters in hun geboortestad in. Kort na elkaar kwamen ze hier op Curaçao aan; fr. M. Arnoud in 1926, fr. M. Francisco en Thomas in 1927.

Frater M. Arnoud was de laatste zestien jaren werkzaam op Pietermaai; eerst als Hoofd van de St. Josephschool, daarna in dezelfde functie aan het St. Albertuscollege. De vele vrienden die Frater Arnoud zich in die jaren wist te maken, getuigen van de degelijkheid van zijn arbeid. Vooral als zangpaedagoog heeft hij speciale verdiensten in de vorming en in standhouding van het knapenkoor: „De Zingende Jeugd".

Fr. M. Francisco was ruim 17 jaar achter elkaar op Bonaire bij het onderwijs werkzaam. Het begint er op te lijken dat Bonaire zijn „blijvende" woonstee is. Als kundig opvoeder bepaalt zich zijn belangstelling niet tot de school alleen, maar werkt hij door handenarbeid en padvinderij verder aan de harmonische ontwikkeling van de jeugd.

Frater M. Thomas is altijd werkzaam geweest op het St. Vincentiusgesticht Scherpenheuvel en had er als vakonderwijzer de leiding in de kleermakerij. Door de vorming van bekwame vaklui heeft hij velen aan zich verplicht.

Op Woensdag 1 Mei zal Zijne Hoogwaardige Excellentie in de parochiekerk van Pietermaai om 8 uur een Heilige Mis van dankzegging opdragen.

FRATER ARNOUDS FEEST.

In die gezellig-gemoedelijke sfeer welke men in de Fraterhuizen pleegt aan te treffen heeft gisteren Frater Maria Arnoud zijn zilveren Fratersfeest gevierd. De Frater, die al zestien jaar op Pietermaai woont, viesde het feest enkele dagen van te voren, omdat hij juist dezer dagen gaat verhuizen naar het fratershuis van het St. Thomascollege in verband met zijn benoeming tot Hoofd van het St. Willibrorduscollege.

Na de Hoogmis begon het te lopen. Hartelijke en welgemeende woorden voor een Frater die veel goeds gedaan heeft, ook als hij misschien wel eens heeft moeten straffen. Bij deze receptie bleek eens te meer de populariteit welke de Eerwaarde Fraters op Curaçao genieten.

MET VERLOF.

Pater Gabriel Murk O. P. en Pater Bartholomeus Roghmans O.P. zijn gisteren met het Noorse tankschip Herbrand naar Europees Nederland vertrokken. Beide pastoors gaan met verlof. Zoals reeds bekend werd op Westpunt ter vervanging van Pastoor Murk benoemd Pater Cornelis Heijnsbroek O. P., terwijl juist gisteren de nieuwe Pastoor van St. Ana, Pater Laurentius van Rooy O. P., zijn pastoraat heeft aanvaard. Pastoor van Rooy preekte onder de verschillende H. H. Missen. Na afloop hebben verschillende parochianen den nieuwen herder begroet.

SPORT

K.S.C.

Mobilia — Union Victory Stars 5—0; de wedstrijd werd gestaakt.

Hedenmiddag voetbalwedstrijd Douane — Bemanning Wouwerman.

'Philips Wouwerman'.

Wandelen. Zaterdag as. zal de K.S.C. medédoen met de Nationale Wandeltocht.

NEDERLAND

RAF STROOIT BLOEMEN.

De Raf neemt deel aan de herdenking van de voedselvoorziening uit de lucht, die het vorig jaar plaats greep. Zeven Lascastertoestellen vlogen laag over het paleis te Soestdijk en lieten bloemenruikers samengesteld uit rode, witte en blauwe bloemen vallen en een brief van Lord Tedder, opperbevelhebber van de geallieerde luchtmacht in de tijd van de voedselpakketten. Later vlogen de toestellen nog over Utrecht, Amsterdam, Den Haag en Rotterdam (Aneta).

TULPEN VOOR MOSKOU.

Een Nederlands vliegtuig is naar Moskou vertrokken met een lading van 30.000 tulpenbollen, een geschenk van Nederland aan de stad Moskou (Aneta).

SURINAME

OOK SURINAME WIL EEN COMMISSIE ZENDEN.

De Staten van Suriname zonden een telegram aan de Koningin teneinde Haar te verzoeken een commissie van drie leden uit hun midden gehoor te willen verlenen. Men wil de wensen en verlangens van Suriname en Hare Majesteit voorleggen en de gelegenheid krijgen besprekingen te voeren met Hare regering in afwachting van de Rijksconferentie. De leden van de commissie die gekozen werden zijn: F. H. R. Lim A Po, A. C. J. M. Alberga en A. Smit.

SURINAAMS ELFTAL VERTREKT 15 MEI.

Volgens De West heeft de S.V.B. passage geboekt voor achttien man (inbegrepen leider en scheidsrechter) voor 15 Mei aanstaande naar Curaçao om deel te nemen aan het interlandentournooi van de Curaçaose Voetbal Bond. Het blad zegt niet of men per schip of vliegtuig zal vertrekken.

CURAÇAO

LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Miami.

24 April: George L., Edith Mabel en David L. Barville.

25 April: William Fineh Campbell.

Miami — Curaçao.

24 April: Charles Towse, Helena R. Suthoff, Cornelis Sr., Maria, Cornelis Jr. en Ria van der Meulen; Flanders en Judith K. Johnson; Sother Whittelsey, Paul Korody, Eugene L. Gaffney, Oscar M. Fairley, Hazel Moody, Margaret M. Robertson.

Curaçao — Trinidad.

24 April: Evan L. Clarke, Alan D'arcy en Fanny Hodgson.

25 April: Henrietta R. Jordan.

Op doorreis naar Paramaribo: Gerhard H. Jessurun, Reginald Th. G. Dijdenbosch, Julie W. Samuels.

Curaçao — Barranquilla.

27 April: Julius en Abigail de Wagner; Francis B. Perry, Aristóbul en Editha de Farayans.

Curaçao — Bonaire.

26 April: Herman Chumaceiro, Alejandro, Eduard, Sirie en Hober Li Hap Fe; Cathrine Hellen, S. Maria, Christiaan Morthalisa, G. F. Schoorl, Efraim Jonckheer, Elias Romer, J. Eras, L. D. Gerharts.

Bonaire — Curaçao.

26 April: Roamon Rozenkrans, Hendrica en Lourdes Ezechiels; Judith Gorsira, Gratia Cecilia, Ricardo Hart, J. Eman, Ir. G. Schoorl, E. Romer, V. Jonckheer.

Kingston — Curaçao.

26 April: Thomas M. Cowan.

Maracaibo — Curaçao.

26 April: Mary M. O'Donnel, Napoleon Boccheciampe, Maria C., Henricus M., Johanna M., Antonius en Marie Th. Satink; J. M. Pascual

Curaçao — Miami.

26 April: Maurice Davidson Forde, Nicolas Anton Emers.

Curaçao — Paramaribo.

26 April: Pedro E. Portillo A., Anna Cheis.

27 April: Maria B. en Aparicio Somarita.

Paramaribo — Curaçao.

26 April: Laurens Bodaan, Louis J. Zondervan, Huug A. Corsten, Simona I. en Elisabeth C. Stein.

Trinidad — Curaçao.

26 April: Abraham Schmidt, Lena Jones, Septimus Andrews, Josephine Boyce, Dorothy Fernandes, Roy Finnis, William Mackay.

De Ambtenaren ter Bezinning geroepen.

door
J. de Bruin,
ambtenaar.

De hopeloos schijnende strijd tegen een ongekende bureaucratie". (Schermerhorn).

Daar bij het topzware overheidsapparaat in Curaçao de bureaucratie hand over hand toeneemt in een mate die — wanneer men bijvoorbeeld eens op een lijstje zou zetten wat allemaal te pas komt voor een verhuizing uit dit Amerikaanse naar het Europese gebiedsdeel, dus binnen hetzelfde koninkrijk, — werkelijk ongelooflijk voorkomt, is het niet overbodig te wijzen op wat een ambtenaar schrijft in „Je Maintiendrai", orgaan van de Nederlandse Volks Beweging. Het artikel luidt:

De scherpe en algemene critiek op de bureaucratie en ambtenarij der overheidsinstellingen, om nog niet te spreken van de klachten over corruptie en vriendjespolitiek, dwingt ons ambtenaren tot bezinning. Ook voor de oorlog was er een dergelijke critiek die, men echter rustig naast zich neer kon leggen. Immers, het ambtenarencorps werd gekenmerkt door bescheidenheid, onbaatzuchtigheid, objectiviteit, eerlijkheid, toewijding, enz.

Moeten wij ons thans de critiek wel aantrekken? Is er iets veranderd? Inderdaad, als men het ambtenarencorps als één geheel beschouwt en dat pleegt het publiek te doen. In dat corps zijn tal van nieuwe elementen opgenomen. Nieuwe diensten zijn bij tientallen uit de grond verrezen en hebben zich voorzien van tijdelijk personeel, dat vaak nog nooit in enig verband de overheid had gediend en daardoor geen besef had van hetgeen de dienst aan het gemeen van iemand vraagt. Deze lieden matigen zich in hun naïeviteit vaak een houding en een toon aan jegens het publiek, die kant noch wal raakt, en zij behandelen de belangen van derden met een ongelooflijke lichtvaardigheid. Erger nog, het komt voor, dat zij niet schromen hun particuliere belangen te behartigen door middel van de oefening der hun opgedragen overheidstaak. De dienst van een ambtenaar is echter geen ruilof handelsobject. Corruptie, in welke vorm ook, dient onverwijld de kop te worden ingedrukt en de goede ambtenaar eist krachtig optreden tegen hen, die zijn goede naam bedreigen. En niet alleen de goede naam van het ambtenarencorps is daarbij in het geding. Het gezag der overheid wordt door dit gedrag van haar dienaren aangetast. Vandaar, dat in dergelijke gevallen streng ingrijpen verantwoord is.

Ook de vaste ambtenaren echter gaan niet steeds vrij uit, al behoeft er bij hen gelukkig niet gedacht te worden aan corruptie e.d. „De Gemeentestem" maakte onlangs melding van een ontboezeming van onzen Minister-President over „de hopeloos schijnende strijd", die de regering heeft te voeren tegen „een ongekende bureaucratie" (rede der Winterconferentie van de Vrijzinnig Christelijke Studentenbond te Amsterdam. „Het Parool", 11 December 1945), en het blad gaf een verklaring van de oorzaken daarvan: het slechte voorbeeld van vele „leiders" uit de bezettingstijd en de sterke uitbreiding op allerlei gebied van de overheidstaak, waardoor drommen nieuwe, snel klaar gestoomde ambtenaren werden geplaatst op posten, waarop zij veel verantwoordelijkheid hadden te dragen, als waren zij ervaren en in de geheimen van de overheidsdienst doorknede functionarissen.

Voorts spelen een rol het gebrek aan leiding in de oorlogsjaren en de zelfstandigheid van vele ambtenaren, die daarvan het gevolg was. De besmettelijkheid van de zucht van den bezetters tot „Massregelen", en het ontbreken van de verplichting om in het openbaar verantwoording af te leggen. „De Gemeentestem" stelt de noodzakelijkheid in het licht, dat na de oorlog tot de oude normen behoorde te worden teruggekeerd, waarvoor een efficiente, krachtige, deskundige leiding meer dan ooit nodig is.

Wie zal willen beweren, dat de cri de coeur van den ministerpresident uitsluitend op de tijdelijke ambtenaren betrekking had? Stellig ligt er ook een indirect verwijt in opgesloten aan het adres van de anderen.

En terecht, want ook zij hebben nog niet allen deze tijd verstaan! Het sleurelement is nog niet overal uitgebannen! Zeker, er is hard, zeer hard gewerkt de afgelopen maanden en op vele bureaux zijn topprestaties geleverd, waarvan het publiek vaak geen idee heeft, doch dat is niet het enige, dat vereist is. Het gaat ook hier — en juist hier, omdat het het blijvend gedeelte betreft — om de geest, waarin gewerkt wordt en die jegens het publiek geuit wordt. En die geest moet er steeds een zijn, waarin het element der dienstbaarheid vooropstaat. **De ambtenaar is de dienaar der gemeenschap.** Dat is niet een rijtje drukletters, dat is een levend begrip met diepe inhoud. Een inhoud, die werkelijkheid moet worden in het leven van iederen ambtenaar, die dit van dag tot dag behoort te beseffen en daarnaar zijn handelen en optreden moet richten. Ambtenaar zijn betekent niet het hebben van een vaste betrekking met behoorlijk loon, geregelde werktijden, enz. Neen, het grijpt veel dieper in, dan deze materiële zijde van de zaak. De ambtenaar moet aan vele eisen van deskundigheid, maar vooral ook van moraliteit voldoen, wil hij zijn taak goed vervullen. Daarover ware veel te schrijven, doch de ruimte gebiedt ons beperking. Wat wij den ambtenaar echter vooral op het hart willen binden is dit, dat hij nimmer uit het oog mag verliezen, dat het moreel gezag van de Overheid onaantastbaar moet zijn en dat hij het door zijn arbeid in de hand heeft dit hoog te houden. De Regering zal stellig aan vertrouwen winnen — en dit verdient ze in haar ernstig pogen om ons aller lot te verbeteren — wanneer „men" bemerkt, dat alle geledingen van het overheidsapparaat van de geest der Regering zijn doordrongen. Dat in de werkplaatsen van de overheid, de bureaux in hun velerlei vorm, de leidende gedachte der Regering „Herstel en Vernieuwing", geen zinledig woord, doch een dagelijks toegepaste levende werkelijkheid is.

Geschiedt dit niet, dan brengt dit onvermijdelijk verlies van gezag voor de Regering mede. Wanneer zij immers niet vermag haar eigen stempel op het overheidspersoneel te drukken, wat mag zij dan vragen van de rest der bevolking die in veel losser verband tot haar staat?

En nu moeten wij, ambtenaren, goed en ernstig bedenken, welk een ontzaglijke verantwoordelijkheid wij op ons zouden laden, wanneer door onze schuld het gezag der Regering en dus haar mogelijkheden om iets te bereiken ook maar voor een gedeelte werden verkleind. Dat moet tot elke prijs voorkomen worden!

Dat vraagt bezinnig op onze houding, dat vraagt een daad van uur tot uur. Het is onze ambtelijke en niet minder onze menselijke plicht.

Bedenkt, dat het dienen van de gemeenschap nog steeds een voorrecht is, dat die gemeenschap thans veel van u verwacht en er recht op heeft, dat gij uw beste krachten en gezindheid aan haar wijdt. Gij hebt het in dit blad meermalen kunnen lezen: Gij dient niet het papier, doch het gaat om den levenden mens. Kent de verplichtingen welke dit u oplegt en begrijpt, hoe zwaar het trouw nakomen daarvan voor ons gehele volk weegt. Wanneer gij de positie van dat volk beseft, zult gij ook de juiste toon weten te vinden, welke bij de hulpverlening moet worden aangeslagen. Gij bouwt op belangrijke plaatsen mede aan het herstellen en het vernieuwen van onze rechtstaat en onze volkskracht. Weet, dat er gelet wordt op uw woord en op uw daad!

Het gaat om uw goede naam. Weest op uw hoede!

Denemarken herrijst met snelheid.

Land van mogelijkheden en gastvrijheid.

Een biezondere correspondent van „De Tijd" schrijft:

Ongetwijfeld is Denemarken het enige Europese land der Verenigde Volken, dat niet ernstig onder de gevolgen van de oorlog gebukt gaat. Tijdens de Duitse bezetting is het materiële lijden er niet zeer groot geweest en ook in geestelijk opzicht hebben de Denen zich tamelijk weten te redden. Er waren in het land zelf niet zo bijster veel nazies en collaborateurs. Onmiddellijk na de bevrijding op 5 Mei 1945 werden er rond twintigduizend Deense nazies in de kast gezet, doch meer dan de helft ervan is alweer vrijgelaten omdat de zaken tegen hen niet ernstig genoeg waren. Daar waar niet te veel geleden is, is de weerstand ook niet zo groot, wat onlangs nog eens tot uiting kwam bij een vrij algemene staking te Kopenhagen, die als protest was bedoeld tegen het feit, dat een bekend collaborateur ter dood is veroordeeld. De Denen vinden momenteel de opstelling van een algemeen aanvaarde vereenvoudigde spelling veel belangrijker dan de problemen, die nog resten uit de bezettingstijd. Schade heeft het land door oorlogshandelingen hoegenaamd niet geleden. Er zijn in de grote steden, met name in Kopenhagen, enkele ruïnes, doch die zijn vrijwel allemaal het gevolg van bomaanslagen door leden van terroristische, met de Duitsers heulende organisaties.

Een dezer organisaties was het ook, die verantwoordelijk gesteld wordt voor de dood van een der meest vooraanstaande leiders van het verzet, den dichter Kai Munk, die door de Duitsers zonder vorm van proces als een hond is neergeschoten, doch wiens geest en wiens werk op het jonge Deense geslacht zeer veel invloed zullen blijven oefenen.

Dat wil heel wat zeggen voor een figuur, die hier van de gebruikelijke zuivel- en vleesinteressen afwijkt. Het dagelijkse leven van heden is wat vlotter en vooral beduidend goedkoper dan in Nederland. Over enkele weken wordt aan iedereen, die de beschikking heeft over een auto, een maandrantsoen van 40 liter benzine ter beschikking gesteld. Dat is nog niet veel, doch het is het begin van een vrij autoverkeer. De gehele distributie vormt trouwens in dit land een minder belangrijk deel van de overheidszorg. Er zijn voor tal van artikelen bonnen, doch een belangrijk deel van de distributie verloopt langs de weg van de klantenbinding, zodat op het gebied van vlees en zuivel iedere Deen practisch zoveel kan krijgen als hij hebben wil. Aardappelen zijn helemaal niet gerantsoeneerd.

Toch zijn de Denen ook nog niet waar ze weten moeten. Er is nog grote behoefte aan textiel en ook aan schoenen. Verder moeten er ingevoerd worden hout, kolen, chemicaliën en zg. koloniale waren. De kolen komen ten dele uit Duitsland en verder uit de U.S.A. en uit Polen. Met dit laatste land zijn de verbindingen niet al te gunstig. Uit Finland komen chemische artikelen en alles wat men uit hout kan maken, alsmede ruw hout zelf. Verder heeft het land zelf geen ijzer en wordt er momenteel een massa „hardware" ingevoerd uit Engeland.

Grote politieke problemen kent het land niet. Hoewel in het Folketing (volksvertegenwoordiging) de „Venstre-partij" niet de grootste is, heeft deze partij van boeren en boerderij-bezitters thans de leiding, daar de socialisten na de in het verleden jaar reeds gehouden verkiezingen geen regering wilden vormen. Het hindert de Denen een beetje, dat er op Bornholm nog steeds Russische bezetting is, doch last ondervindt men er niet van. [Deze is intussen verdwenen. — Red. Amigoe.]

Dit eiland heeft ongeveer 50.000 inwoners, die over enkele kleinere steden verdeeld zijn, waarvan Rönne de belangrijkste is. Deze stad is door de Russen gebombardeerd, toen er nog Duitsers zaten. De gang van zaken is er echter reeds weer geheel normaal en het eiland is via Rönne door een luchtlijn met het vasteland verbonden. De Russische bezetting van het eiland was overigens niet zeer groot: in de regel waren er niet meer dan 2000 soldaten.

Ten aanzien van de Duitsers koesteren de Denen eigenlijk geen andere gevoelens dan dat zij hopen, dat er eenstraks weer handelsmogelijkheden zullen zijn. Intussen genieten enkele tienduizenden Duitse vluchtelingen in Denemarken een uitstekende verzorging. Enige strubbeling heerst er nog wel in het Schleswig-Holsteinse gebied, waar men zich een beetje vrijer van Duitse invloeden zou willen zien en waartoe onlangs een verzoek aan de Regering is gericht.

Men hoort heden ten dage in Denemarken heel wat Engels en Nederlands spreken. Voor de Westerse gealliëerde bezettingssoldaten uit Duitsland is Denemarken een ideaal verlof-oord, terwijl er nog een hele massa Nederlandse volwassenen en kinderen herstel zoeken. Deze laatste categorie bevindt zich grotendeels op het platteland, terwijl de soldaten meest de steden opzoeken.

Overdenking.

BELOKEN PASEN.

(Homilie van den heiligen Gregorius, Paus)

De eerste vraag, die bij de lezing van het Evangelie in ons opkomt, is deze: hoe het lichaam des Heren een wezenlijk lichaam was, daar het bij gesloten deuren binnen kon komen bij de leerlingen. Maar wij moeten wel weten, dat het goddelijk werk niet wonderbaar zou zijn, als de rede ze kon begrijpen, en evenmin zou het geloof verdienste hebben, als het afhankelijk was van de goedkeuring der menselijke rede. Doch deze werken zelf van onzen Verlosser, die uit zich zelf geenszins kunnen worden begrepen, moeten naar zijn andere werken beoordeeld worden, opdat aan wonderbare dingen geloof wordt geschonken door nog wonderbaarder feiten. Want dat lichaam des Heren kwam bij gesloten deuren binnen bij de leerlingen, dat bij zijn geboorte voor het oog der mensen uit de gesloten schoot der Maagd trad. Wat wonder derhalve, dat Hij, die na zijn verrijzenis voor eeuwig zou leven, met gesloten deuren binnentrad, als Hij, die kwam om te sterven, te voorschijn kwam zonder dat de schoot der Maagd ontsloten werd.

Doch wijl bij dat lichaam, dat onder het bereik der zintuigen viel, het geloof der toeschouwers in twijfel verkeerde, toonde Hij hun dadelijk zijn handen en zijn zijde: Hij leit hun een lichaam betasten, dat Hij bij gesloten deuren had binnengebracht.

Hierdoor toonde Hij twee wonderlijke dingen, die volgens de menselijke rede zeer met elkander in strijd zijn, doordat Hij nl. na zijn verrijzenis zijn lichaam toont als onbederfelijk, en toch als betastbaar. Want hetgeen betast kan worden, is noodzakelijk aan bederf onderhevig, en hetgeen niet aan bederf onderhevig is, kan niet worden betast.

Doch op een wonderbare en onwaardeerbare wijze toonde onze Verlosser na zijn verrijzenis, zowel een onbederfelijk als een tastbaar lichaam; door het als onbederfelijk te tonen, nodigde Hij uit tot het loon en door het als betastbaar aan te bieden, versterkte Hij het geloof. Hij toonde zich dus onbederfelijk en tastbaar, ongetwijfeld om te bewijzen dat zijn lichaam na de verrijzenis nog dezelfde natuur had, maar een andere heerlijkheid.

En Hij zeide tot hen: „Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ook Ik u", dat wil zeggen: zoals God de Vader Mij als God gezonden heeft, zo zend Ik mens u als mensen. De Vader zond den Zoon, en verordende dat deze mens zou worden tot verlossing van het menselijk geslacht. Hij wilde nl. dat Hij in de wereld zou komen om te lijden, en toch beminde Hij zijn Zoon, dien Hij zond om te lijden.

De Heer zendt zijn uitverkorene Apostelen niet naar de vreugden der wereld, doch Hij zendt hen in de wereld om te lijden, zoals Hij zelf gezonden was. Omdat derhalve de Zoon en bemind wordt door den Vader, en toch gezonden wordt om te lijden, zo worden de leerlingen door den Heer bemind, al worden zij gezonden in de wereld om te lijden. Daarom wordt er met recht gezegd: „Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ook Ik u", dat wil zeggen: de liefde waarmee Ik u bemin als Ik u zend onder de ergernissen der vervolgers, is dezelfde liefde, waarmee de Vader Mij beminde, toen Hij Mij deed komen om lijden te verdragen.

„BOY" ECURY'S MONUMENT FONDS.

Het Comité Oorlogsheld Ecury deelt ons mede, dat de huidige stand van de financiën voor het bovenstaande als volgt is:

Op Aruba tot en met heden gecollecteerd ongeveer 3000.— G.
Curaçao tot en met heden:
S. E. L. Maduro & Sons 500.— G.
Niki Zeppenfeldt 100.— G.
Mr. S.G. Zeppenfeldt 10.— G.
Pastoor Zeppenfeldt 10.— G.
Bonaire tot en met heden:
De heer Gerhardts 25.— G.
Pastoor Kranwinkel 10.— G.
Wie volgt???

EMMA STOPPELLO NAAR ARUBA?

Naar men ons mededeelde bestaat het plan van het Curaçaos Philharmorisch Orkest om in Juni e.k. Aruba te bezoeken. Bij die gelegenheid zal de vermaarde Venezolaanse Pianiste Emma Stoppello, Aruba de eer aandoen om haar prachtig pianospel ten gehore te brengen. Volgens onzen zegsman zal er een uitvoering gegeven worden door het Curaçaos Philharmonisch Orkest met Stoppello aan het klavier in de Sociedad Bolivariana. Het schijnt ook in de bedoeling te liggen de reis naar Aruba en terug met de „Johan Maurits" te aanvaarden, hetgeen door toedoen en welwillendheid van den Gouverneur zou kunnen geschieden.

MISHANDELING MET DODELIJKE AFLOOP.

Vrijspraak en ontslag van rechtsvervolging.

Jongstleden Vrijdag deed de rechter in eerste aanleg te Oranjestad uitspraak in de strafzaak tegen de twee Noren, die in een gevecht waren gewikkeld met een derden Noor voor het beruchte hotel „Hija del Dia" (Amigoe 6 April jl.) waarbij deze laatste het leven verloor. De beklaagden waren vervolgd terzake van mishandeling de dood tengevolge hebbende, subsidiair gewone mishandeling.

Bij de behandeling werden verschillende getuigen gehoord en ook een medicus als deskundige. De officier van justitie had tegen den enen Noor wegens mishandeling drie maanden geëist en tegen den anderen Noor wegens mishandeling de dood tengevolge hebbende twee jaar gevangenisstraf.

De verdediger, Mr. D. S. Jesurun Cardozo van Curaçao, had er in zijn pleidooi op gewezen, dat de dood in geen geval het gevolg kan zijn geweest van enige mishandeling van de zijde van de beklaagden, doch dat deze was ingetreden tengevolge van een val op het achterhoofd. Bovendien wees de verdediger er op, dat de beklaagden in ieder geval hadden gehandeld uit noodweer, zodat hier van strafbaarheid geen sprake zou zijn. Hij vroeg dan ook vrijspraak subsidiair ontslag van rechtsvervolging.

Uitspraak doende overwoog de rechter, dat de beklaagden hadden gehandeld uit zelfverdediging en ontsloeg een van rechtsvervolging en gelastte tevens de onmiddellijke invrijheidsstelling.

MALAISE.

Het economisch leven op Bonaire is zo dood als een pier. Alles staat stop! Aloë, zout, wegen; houtskool komt gewoon weer van Curaçao terug, ze kunnen het niet verkopen.

FEEST OP BONAIRE.

Geheel Bonaire heeft Zondag feest gevierd ter gelegenheid van het huwelijk van den heer Charles Beukenboom met Mejuffrouw Gertruida Booi. Onder een plechtig Veni Creator werd het huwelijk ingezegend door Pastoor Bertrandus Kranwinkel.

Nog voordat Zondagmorgen de Heilige Mis eindigde arriveerde het K.L.M. vliegtuig „Snip" met de muziekband Santa Cecilia onder leiding van den Brigadier der militaire Politietroepen Julio Martina.

Gezaghebber Xavier Krugers gaf vergunning dat men door de straten van Bonaire zou marcheren. Iedereen was op de been en volgde de stoet tot het huis van den heer Beukenboom aan de Kerkweg no. 6. Er werden enkele deuntjes gespeeld alvorens verder te trekken naar de woning van de bruid aan het De Ruyterplein.

Na een mooie toespraak van Kapelmeester Julio Martina die namens het muziekcorps een ruiker aan het echtpaar aanbood, werd het Wilhelmus ingezet en vervolgens het Lang zullen zij Leven. Kapelmeester Martina had ook een mooie wals gecomponeerd ter ere van Charlie Beukenboom en echtgenote en op de tonen daarvan zwaaiden de feestelingen zwierig rond. Onder de aanwezigen bevonden zich vele onderwijzers en onderwijzeressen.

Een speciale bar in de zaal laafde de dorstigen en spijzigde de hongerigen. Er was aan niets gebrek.

De muzikanten speelden van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Er was nog een publieke uitvoering en daarna marcheerde de band naar de woning van den Gezaghebber om er het Wilhelmus en het Curaçaose volkslied te spelen. De Kapelmeester sprak den Gezaghebber toe en deze dankte in welgekozen woorden voor de hulde. „Leve Bonaire! Leve de Banda Cecilia! Leve Martina" riep hij uit en Bonaire juichte mee.

De stoet marcheerde naar de steiger waar de schoener „Rex" gemeerd lag.

Kapitein Ramon Booi gaf order tot de afvaart en het volgeladen schip met ongeveer 30 passagiers stak van wal.

De menigte wuifde en juichte vaarwel. Zelden was het volk zo laat uitgeweest. Het was kwart over tien.

Na een voorspoedige reis arriveerde de „Rex" heden morgen in de Sint Annabaai onder geschetter van de muziek en belangstelling van kantoorlieden en arbeiders.

FRATERFEEST TE KRALENDIJK.

Frater Francisco vierde Donderdag zijn 25-jarig professiefeest. Om 7 uur was er een plechtige H. Mis uit dankbaarheid gezongen door het kinderkoor onder leiding van Frater Beatus. Pastoor Bertrandus Kranwinkel hield een korte toespraak over het kloosterleven en de liefde die de jeugd van den jubilaris toedroeg. Er waren veel mensen aanwezig.

Om 10.30 uur een kinderfeest in de gymnastieklokaal van de jongensschool, waarbij voordrachten en mooie zangnummertjes ten beste werden gegeven. Ook werd een cadeau, een gramofoon voor de verkenners aangeboden.

In de namiddag had een feest plaats. De volgende dag ging de jubilaris om 8 uur met zijn verkenners op een vreedzame tocht naar het kamp te Rincon ... Pedro!